

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

ІНСТИТУТ МАТЕМАТИКИ, ЕКОНОМІКИ ТА МЕХАНІКИ

КАФЕДРА СВІТОВОГО ГОСПОДАРСТВА
І МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
РОЗВИТОК УКРАЇНИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ:
ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ**

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

25-26 вересня 2015 року

Частина I

Одеса
2015

УДК 330.34(477)(063)
ББК 65.9(4Укр)я43
С 69

Організаційний комітет:

Горняк О. В. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної теорії та історії економічної думки ОНУ імені І. І. Мечникова.

Якубовський С. О. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри світового господарства і міжнародних економічних відносин ОНУ імені І. І. Мечникова.

Ломачинська І. А. – кандидат економічних наук, доцент, заступник директора Інституту математики, економіки, механіки ОНУ імені І. І. Мечникова.

Ніколаєв Ю. О. – кандидат економічних наук, доцент, заступник завідувача кафедри світового господарства і міжнародних економічних відносин ОНУ імені І. І. Мечникова.

Відповідальний за випуск:

Якубовський Сергій Олександрович – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри світового господарства і міжнародних економічних відносин ОНУ імені І. І. Мечникова

Соціально-економічний розвиток України та її регіонів: проблеми науки та практики: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 25-26 вересня 2015 р.) / відп. за випуск д.е.н., проф. С. О. Якубовський. – Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2015. – У 2-х частинах. – Ч. 1. – 128 с.

ISBN 978-617-7326-09-9

Викладено тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Соціально-економічний розвиток України та її регіонів: проблеми науки та практики», яка відбулася у м. Одеса 25-26 вересня 2015 року.

УДК 330.34(477)(063)
ББК 65.9(4Укр)я43

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Жерлцін Д. М.

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ ПАРАДИГМИ
УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ СИСТЕМАМИ.....6

Корніяка О. В.

ЛІБЕРАЛІЗАЦІЯ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ
ЯК СКЛАДОВА ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ
(ІСТОРИКО-ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ РИЗИКІВ І МОЖЛИВОСТЕЙ)9

Макеева Е. А.

НЕГАТИВНОЕ ВЛИЯНИЕ КОРРУПЦИИ
НА ДИНАМИКУ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА СТРАНЫ..... 12

Шедяков В. Е.

ОПТИМИЗАЦИЯ СТРАТЕГИЧЕСКОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ
СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКИХ ПРОЦЕССОВ 15

Якімцов В. В.

ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМ У СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ
З УРАХУВАННЯМ СИНЕРГЕТИЧНОГО ПІДХІДУ 19

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Ананьєв М. Ю.

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНИХ РЕГУЛЯТОРІВ
НА РИНКАХ ЦІННИХ ПАПЕРІВ: СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНА.....22

Апалькова В. В.

СТРУКТУРНІ ЗМІНИ НА ГЛОБАЛЬНОМУ РИНКУ ПЛАТІЖНИХ ПОСЛУГ25

Борисенко О. П., Боркут О. В.

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ ГОТОВНОСТІ УКРАЇНИ
ДО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ УГОДИ СОТ ЗІ СПРОЩЕННЯ ПРОЦЕДУР ТОРГІВЛІ.....28

Грибач О. В.

ГЛОБАЛЬНА НЕСТАБІЛЬНІСТЬ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ
В УМОВАХ СВІТОВОЇ КРИЗИ.....32

Гужва І. Ю.

РОЗВИТОК ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
В УМОВАХ ПОТЕНЦІЙНОГО ФОРМУВАННЯ
МЕГАРЕГІОНАЛЬНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ОБ'ЄДНАНЬ.....35

Рубель О. Є., Жихарева А. А.

ДУНАЙСЬКАЯ СТРАТЕГІЯ ЄС ЯК ІНСТРУМЕНТ
РЕГІОНАЛЬНОГО ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ38

Іванов Є. І.

ЧАС ЯК БАР'ЄР У ЗОВНІШНІЙ ТОРГІВЛІ УКРАЇНИ42

Подгорная И. Ю.

ПЕРСПЕКТИВЫ РЕАЛЬНОГО ЛИДЕРСТВА УКРАИНЫ
В ЭКОНОМИЧЕСКОМ СЕКТОРЕ (В СФЕРЕ СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА)44

Сотченко Є. В. INTERNATIONAL PAYMENT FRAMEWORK ЯК ОСНОВА ДЛЯ ПОБУДОВИ ЕФЕКТИВНИХ СХЕМ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИХ ВЗАЄМОРОЗРАХУНКІВ	47
---	----

Устименко М. В. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ ЗА УЧАСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	50
--	----

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Абрамова М. В. МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ ІНТЕГРАЛЬНОГО ПОКАЗНИКА РІВНЯ ВОЄННО-ЕКОНОМІЧНОЇ СКЛАДОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	53
---	----

Грушко О. В. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВТРАТИ СУСПІЛЬСТВА ВІД ПОШУКУ ПОЛІТИЧНОЇ РЕНТИ	57
---	----

Drogomyretska M. I. THE FRAMEWORK OF AN EFFECTIVE STATE TOURISM DEVELOPMENT POLICY IN UKRAINE	59
--	----

Жадан Т. А. НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ НАСІННЯМ СОНЯШНИКУ ОЛІЙНО-ЖИРОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ	62
---	----

Майстро Р. Г., Маркевич В. Ю. НЕОБХІДНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВУГЛЕДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	67
---	----

Піріашвілі О. Б. ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ВПЛИВУ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПОСЛУГ НА ЕКОНОМІЧНЕ ЗРОСТАННЯ.....	70
--	----

Поляков О. Й. УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ КОНСОЛІДОВАНОЇ ГРУПИ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ В УКРАЇНІ.....	74
---	----

Шевченко А. В. РОЛЬ КЛАСТЕРИЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВОСТІ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	76
---	----

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Алєйнікова Н. М. АНАЛІЗ ФАКТОРІВ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА ВАРТІСТЬ АКЦІЙ КОМПАНІЇ.....	80
--	----

Бондарчук М. Б. ПРОГРАМИ ПІДТРИМКИ МАЛОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ.....	83
--	----

Бортнік С. М., Романик В. В. ЛОГІСТИЧНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	85
--	----

Буслаєва Г. В. СУЧАСНИЙ СТАН КОЛЕКТИВНИХ ЗАСОБІВ РОЗМІЩУВАННЯ УКРАЇНИ	89
---	----

Вільгуцька Р. Б. АНАЛІЗУВАННЯ ТА ОЦІНЮВАННЯ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ.....	93
Гамма Т. Н. СБАЛАНСИРОВАНА СИСТЕМА ПОКАЗАТЕЛЕЙ В УПРАВЛЕННІ ІНТЕГРАЦІОННИМИ ПРОЦЕСАМИ.....	97
Жарук О. В. МІСЦЕ ТА РОЛЬ КОНТРОЛІНГУ У СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	102
Кубік В. Д. ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ЯК ІНСТРУМЕНТ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА.....	104
Кузьміна О. В. ПОНЯТТЯ СТРАТЕГІЇ ЗБАЛАНСОВАНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	106
Літінський Р. М. РОЛЬ ТРАНСПОРТУВАННЯ У ЛОГІСТИЧНОМУ ЛАНЦЮГУ	109
Малюк С. А., Магдун В. И. ДЕТЕРМИНАНТИ КОНКУРЕНТНОГО ПРЕИМУЩЕСТВА ПРЕДПРИЯТИЯ	111
Нищенко О. В. ІТ-АУТСОРСІНГ В УКРАЇНІ.....	114
Олексюк Т. В. ОЦІНКА РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ: АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ	116
Олефіренко О. М. ЗБУТОВА ПОЛІТИКА ІННОВАЦІЙНО-АКТИВНИХ МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА	120
Пазюк В. Л. ВИННИЙ БРЕНД, ЯК ІНСТРУМЕНТ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НА ВІТЧИЗНЯНОМУ ТА МІЖНАРОДНОМУ РИНКАХ.....	122
Салітра Г. Р. «КАЙЗЕН-КОСТИНГ» ЯК ОДИН ІЗ СУЧАСНИХ МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОГО СЕКТОРУ ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ ПРИЧОРНОМОРЬСЬКОГО РАЙОНУ УКРАЇНИ.....	123

destination; creating a positive tourist image of Ukraine as a tourist country in the domestic and international tourism markets; ensuring the competitiveness growth of the domestic tourism supply in order to meet the international standards of quality; increase in sales of tourist products in Ukraine as a whole. The key indicators of the proposed activity can be defined in the following way: total amount of tourist tax revenues in the country, quantity of domestic and foreign tourists rate of web portal visiting, average annual investment in the tourism sector development; tourist average expenses while staying in the certain region.

Ukrainian economy is expected to undergo a gradual adjustment with significant short-term output costs. According to the recent forecast data from the international experts in the field of economics, external and fiscal imbalances would be gradually reduced with the support of the International Monetary Fund program. That is why the required structural reforms would be implemented on schedule and a systematic banking crisis would be prevented, though fiscal costs of bank recapitalization may turn out to be essential. These reforms are of the essence for the medium-term recovery of the Ukrainian economy, especially its tourism sector.

The arguments we have presented suggest that Ukraine has a great potential for further development of tourism industry and as a result additional resource for foreign exchange earnings. Investments in the tourism industry will attract more international tourists and, therefore, increase the amount of services provided. The further development of tourism industry in this country as any other field of activity, requires an appropriate institutional framework, a proper tourist destination management. This is quite impossible without an effective strategy, able to flourish and expand tourism in Ukraine.

References:

1. Turner R. (2014), Travel & Tourism: Economic impact 2014, Ukraine. World Travel & Tourism Council. – 24 p.
2. Ukraine Tourism Report. Published on the 24th of June, 2015. BMI Research Group. Accessed at: <http://store.bmiresearch.com/ukraine-tourism-report.html>

Жадан Т. А.

*старший викладач кафедри економічного аналізу та обліку
Національного технічного університету
«Харківський політехнічний інститут»
м. Харків, Україна*

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ НАСІННЯМ СОНЯШНИКУ ОЛІЙНО-ЖИРОВОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Вирішення проблеми забезпечення насінням соняшнику зростаючих потреб експортоорієнтованих переробних потужностей олійно-жирової галузі України потребує, в першу чергу, підвищення його урожайності, якості та товарності

шляхом застосування оптимального обробітку ґрунту з урахуванням зони вирощування (ґрунтово-кліматичних умов) і наявності парку сільськогосподарської техніки та машин; дотримання науково обґрунтованих сівозмін та системи догляду за рослинами; використання високопродуктивних гібридів сояшнику та технологій «точного землеробства» тощо.

Основна увага у сучасних інтенсивних технологіях вирощування сояшнику приділяється системі обробітку ґрунту у сівозміні, яка може здійснюватися за традиційною (із застосуванням оранки), мінімальною (Mini-till) та нульовою технологією (No-till).

Традиційний механічний обробіток ґрунту з обертанням скиби є головною причиною агрофізичної деградації ґрунтів та потребує значних витрат палива та затрат праці, що в сучасних умовах є неприйнятним як з економічної, так із екологічної точки зору [1]. Мінімальний обробіток ґрунту (або технологія Mini-till) передбачає такий обробіток ґрунту, який забезпечує зниження енергетичних затрат шляхом зменшення кількості і глибини обробітку ґрунту, поєднання декількох технологічних операцій в одному робочому процесі або зменшення оброблюваної поверхні поля. Технологія No-till (або система «прямої сівби», «зберігаюче землеробство») передбачає висів насіння без оранки ґрунту, тобто без обертання пласту ґрунту [2]. Технологія No-till – цілісна технологія, що зумовлює зміну всіх інших складових ланок системи землеробства (організацію сівозмін, оптимізацію структури посівних площ, добір гібридів, зміну системи догляду за рослинами тощо) [1]. Найбільшого розповсюдження ця технологія отримала в США – 25,8 млн. га (23% площі ріллі), Бразилії – 23,6 млн. га (60% площі ріллі), Аргентині – 18,3 млн. га (60% площі ріллі), Канаді – 12,5 млн. га [3].

Дотримання сівозміни є одним із найбільш ефективних заходів підвищення урожайності сояшнику. Науковими дослідженнями компанії «Лімагрейн», яка займає четверту позицію серед насіннєвих компаній у світі та першу в Європі, з метою визначення кращих технологічних систем вирощування сояшнику було встановлено залежність урожайності цієї культури від попередників сівозміни та системи основного обробітку ґрунту, результати яких наведені у табл. 1.

Таблиця 1

Урожайність та олійність насіння сояшнику залежно від попередників та основного обробітку ґрунту

Попередник	Система основного обробітку ґрунту		
	традиційна технологія (оранка на 25-27 см)	технологія «Mini-till» (дискування на 8-10 см)	технологія «No-till» (пряма сівба)
Урожайність насіння сояшнику, ц/га			
Озима пшениця	25,3	23,6	16,4
Соя	28,6	28,6	27,7
Кукурудза на зерно	26,7	26,8	25,4

Соняшник	23,9	23,8	21,9
Олійність насіння соняшнику, %			
Озима пшениця	50,4	50,1	48,7
Соя	48,9	48,5	46,5
Кукурудза на зерно	49,3	45,6	43,7
Соняшник	49,1	45,3	42,7

Джерело: складено автором з використанням матеріалів [4]

Як видно із наведеної таблиці, мінімізація основного обробітку ґрунту при вирощуванні соняшнику після сої, кукурудзи та у повторних посівах не знижує продуктивності цієї культури, а за технологією «No-till» призводить до значного недобору його урожайності.

Крім впливу на урожайність соняшнику попередників та технології обробітку ґрунту, істотне значення має і його місце у ланці сівозміни (табл. 2).

Як видно із наведеної таблиці, найбільша урожайність соняшнику спостерігалась при насиченні ним ланки сівозміни на 33,3% (соя-соя-соняшник, соя-кукурудза-соняшник, кукурудза-соя-соняшник та кукурудза-кукурудза-соняшник) – 32,2-33,6 ц/га при традиційній системі обробітку ґрунту після традиційної. Допустимі рівні урожайності соняшнику спостерігались при насиченні ним ланки сівозміни на 66,6% (повторний висів соняшнику: соя-соняшник-соняшник та кукурудза-соняшник-соняшник; переривання іншою культурою: соняшник-соя-соняшник та соняшник-кукурудза-соняшник). Недопустимо низький рівень урожайності соняшнику формувався у беззмінних посівах соняшнику за прямої сівби після попередника 4,7–6,3 ц/га.

Таблиця 2

Урожайність соняшнику залежно від ланок сівозмін та систем обробітку ґрунту, ц/га

Перед-попередник	Система обробітку ґрунту перед-попередника	Попередник	Система обробітку ґрунту попередника	
			традиційна	No-till (пряма сівба)
Соя	традиційна	соя	33,6	32,9
	No-till (пряма сівба)		30,2	28,3
	традиційна	кукурудза	32,2	30,3
	No-till (пряма сівба)		30,4	28,8
	традиційна	соняшник	30,2	18,7
	No-till (пряма сівба)		22,7	16,3

Кукурудза	традиційна	соя	33,3	29,6
	No-till (пряма сівба)		27,1	26,5
	традиційна	кукурудза	32,7	26,6
	No-till (пряма сівба)		27,5	25,5
	традиційна	соняшник	27,3	14,3
	No-till (пряма сівба)		21,8	5,8
Соняшник	традиційна	соя	28,9	27,7
	No-till (пряма сівба)		27,6	24,8
	традиційна	кукурудза	31,1	26,2
	No-till (пряма сівба)		24,9	21,5
	традиційна	соняшник	14,4	6,3
	No-till (пряма сівба)		11,7	4,7

Примітки:

Рівні
урожайності:

30,2-33,6 ц/га	21,5-29,6 ц/га	14,3-18,7 ц/га	4,7-6,3 ц/га
високий	допустимий	критичний	недопустимий

Джерело: складено автором з використанням матеріалів [4]

Особливої уваги потребує вибір гібридів соняшника, які добирають в залежності від зони вирощування, напряму використання, групи стиглості, якості, агротехнічних умов та технічного забезпечення конкретного господарства. Такі провідні насінневі компанії як «Піонер», «Сингента», «Монсанто», «Лімагрейн» для кожної природно-кліматичної зони вирощування пропонують високоврожайні гібриди соняшнику, придатні для виробництва за різними технологіями обробки ґрунту. Серед гібридів соняшнику компанії «Лімагрейн» добре зарекомендували себе: середньоранньостиглі гібриди ЛГ 5543 КЛ, ЛГ 5654 КЛ, ЛГ 5658 КЛ стійкі до вовчка рас А-Е, пластичні, придатні для виробництва за різними технологіями; гібриди «Тунка», «Голдсан», «Мегасан», ЛГ 5550, ЛГ 5580 стійкі до нових більш агресивних рас вовчка F і G та інші. Потенційна врожайність нових гібридів соняшника досягає 40-44 ц/га, в конкурсному випробуванні – 32-35 ц/га, середня в виробничих умовах – 20-34 ц/га [4].

Наступним кроком підвищення урожайності соняшнику та збільшення обсягів його виробництва є впровадження ресурсозберігаючих технологій, серед яких особливе місце займає технологія «точного землеробства» (precision agriculture – прецизійне землеробство), в основі якого лежить наукова концепція про існування неоднорідностей у межах одного поля або при вирощуванні однієї культури. Для оцінки і діагностування цих неоднорідностей використовуються

новітні технології, такі як системи глобального позиціонування GPS, спеціальні датчики, аерофотознімки і знімки зі супутників, а також спеціальні програми для агроменеджменту на базі геоінформаційних систем. Зібрані дані дають можливість точніше оцінити щільність висіву насіння соняшнику, розрахувати норми внесення мінеральних добрив і засобів захисту рослин для кожного квадратного метру поля, точніше спрогнозувати урожайність соняшнику та обсяги виробництва.

На відміну від традиційного землеробства, яке передбачає однакове проведення агротехнічних заходів на всьому полі, технологія «точного землеробства» при вирощуванні соняшнику означає оптимальне управління для кожного квадратного метру посівної площі. Метою такого управління є збільшення обсягів виробництва соняшнику, підвищення його урожайності, зниження собівартості за рахунок економії витрат всіх видів ресурсів (ПММ, добрив, техніки, трудових ресурсів, затрат часу тощо), максимізації прибутку, збереження навколишнього природного середовища [5]. Як засвідчує практика використання технологій «точного землеробства», економія мінеральних добрив становить близько 17-20%, а ПММ – 20-25%.

Отже, впровадження інтенсивних і ресурсозберігаючих технологій при вирощуванні соняшнику, а також відповідній підтримці держави дозволить підвищити його урожайність та забезпечити олійно-жирову галузь вкрай необхідною для нарощування її експортного потенціалу олійною сировиною.

Література:

1. Косолап М. Система землеробства No-till [Електронний ресурс] / М. Косолап, О. Кротінов // Агробізнес сьогодні. – 2011. – № 1-2 (200). – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/2010-06-11-12-53-00/221---no-till.html>
2. Мостіпан М. Сучасна технологія No-Till [Електронний ресурс] / М. Мостіпан, В. Снісаренко // Газета «Агробізнес сьогодні». – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/2010-06-11-07-03-13/55--no-till.html>
3. Петришина В. Технологія No-till та перспективи її поширення в Україні [Електронний ресурс] / В. Петришина. – Режим доступу: http://www.online-agro.com/ua/publications/item_76/
4. Андрієнко А. Зробіть вірний вибір у технології вирощування соняшнику: не треба випробовувати долю [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lgseeds.com.ua/public.php>
5. Точное земледелие (precision agriculture). [Электронный ресурс] – Режим доступа: http://www.agrophys.ru/precision_agro

Наукове видання

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ: ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

25-26 вересня 2015 року

Частина I

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори статей. Думки, положення і висновки, висловлені авторами, не обов'язково відображають позицію редакції.

Матеріали друкуються за авторською редакцією.

Адреса редакції: вул. Дворянська, 2, к. 68, м. Одеса, Україна, 65082.
Кафедра світового господарства і міжнародних економічних відносин,
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова.

Підписано до друку 30.09.2015 р. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Цифровий друк. Ум.-друк. ар. 7,44.
Наклад 100 прим. Замовлення № 0915-10.

Надруковано: ФОП Головка О.А.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 4871 від 24.03.2015 р.